

ชื่อวิทยานิพนธ์	: บทบาทพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน วัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร หมู่ที่ ๒ บ้านลุ่มใต้ ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
ผู้วิจัย	: พระบุญญาภ อธิปญฺโญ (ภุมมคณ)
ปริญญา	: พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	: พระครูประวิตรวรานุกต, ดร., พธ.บ. (ศาสนา), M.A. (Philosophy), M.Phil. (Philosophy), Ph.D. (Pali & Buddhism) : ผศ.ดร.เทพประวิณ จันทร์แรง, พธ.บ. (ศาสนา), ศศ.บ. (ไทยคดีศึกษา), M.A. (Buddhist Studies), Ph.D. (Pali & Buddhism)
วันสำเร็จการศึกษา	: ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “บทบาทพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร หมู่ที่ ๒ บ้านลุ่มใต้ ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ ๑) เพื่อศึกษาบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ ในการทำให้วัดเป็นศูนย์กลางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนบ้านลุ่มใต้ ๒) เพื่อศึกษาบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ ในการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนบ้านลุ่มใต้ และ ๓) เพื่อศึกษาบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ ในการบริหารจัดการ การศึกษาสงเคราะห์ การประสานงาน ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนบ้านลุ่มใต้ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน(Mixed Method Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผลการวิจัยพบว่า

บทบาทของพระสงฆ์ มีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชนตั้งแต่สมัยโบราณ เพื่อจรรโลงไว้ซึ่งพุทธธรรมอันจะก่อให้เกิดประโยชน์สุข ความสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์กับชุมชนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเสมอมา พระสงฆ์ยังมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องประพฤติปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เพื่อสอนสั่งธรรมของพระศาสดาให้แกชาวโลกได้เรียนรู้และรับรู้สู่การปฏิบัติ นอกจากนี้พระสงฆ์ยังมีหน้าที่ในการศึกษา การเผยแผ่ และการสงเคราะห์ โดยมีหลายภาคส่วนเขามาร่วมดำเนินการก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในชุมชนมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ พบว่า พระธรรมมังคลาจารย์ เจ้าอาวาสวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร ได้มีการนำหลักพุทธธรรมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน โดยมีผลความเห็นของประชาชนต่อบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง ๓ ด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด คือ พระธรรมมังคลาจารย์มีบทบาทในการสร้างและบูรณะซ่อมแซม ศาลาการเปรียญไม้สักทอง มณฑปพระธาตุ มีการจัดกิจกรรมได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ ถัดมาคือด้านการทำให้วัดเป็นศูนย์กลางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด คือ พระธรรมมังคลาจารย์ มีบทบาทในการพัฒนาวัดเพื่อเป็นประโยชน์ต่อชุมชน และสุดท้ายคือด้านการบริหารจัดการ การประสานงาน การศึกษาสงเคราะห์ อยู่ในระดับมากที่สุด คือ พระธรรมมังคลาจารย์ มีบทบาทในการส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสาร มีการวางแผนงานการดำเนินงานได้ดี มีประสิทธิภาพและความรู้อันมีประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชน

ปัญหาและอุปสรรคของบทบาทพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร ได้แก่ ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นั้น บางกิจกรรมมีผู้เข้าร่วมมาก บางกิจกรรมมีผู้เข้าร่วมน้อย พระสงฆ์มีเวลาจำกัดในการติดต่อ ประสานงาน เนื่องจากมีภารกิจของสงฆ์ที่ต้องดำเนินการจำนวนมาก รวมทั้งเวลาของพระสงฆ์และประชาชนไม่สอดคล้องกัน และควรให้ทุกภาคส่วนร่วมมือกันอย่างจริงจัง เพื่อลดผลกระทบทางลบที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนจากกระแสโลกาภิวัตน์

Thesis Title : The Roles of Phradharmamangalajarn in Developing the Quality of Life of Wat Phradhatu Sri Chomtong Voravihara Community, Village no. 2, Baanluang Sub-district, Chomtong District, Chiang Mai Province

Researcher : Phra Boonpob Adhipañño (Kunatham)

Degree : Master of Arts (Buddhist Studies)

Thesis Supervisory Committee

: Ven. Dr. Phrakrupavittravaranyut, B.A. (Religions),
M.A. (Philosophy), M.Phil. (Philosophy), Ph.D. (Pali & Buddhism)
: Asst. Prof. Dr. Thepprawin Chanraeng, B.A. (Religions),
B.A. (Thai Studies), M.A. (Buddhist Studies),
Ph.D. (Pali & Buddhism)

Date of Graduation : June 17, 2016

Abstract

The research entitled “The Roles of Phradharmamangalajarn in Developing the Quality of Life of Wat Phradhatu Sri Chomtong Voravihara Community, Village no. 2 , Baanluang Sub-district, Chomtong District, Chiang Mai Province” consists of three objectives: 1) to study the roles of Phradharmamangalajarn in making the temple as the center of improving the quality of life for Lumtai community, 2) to investigate the roles of Phradharmamangalajarn in various activities to improve the quality of life for Lumtai community, and 3) to study the roles of Phradharmamangalajarn in administrative management, welfare education supporting, and coordination to improve the quality of life for Lumtai community. This was conducted by the mixed methods research Design viz., the Qualitative Research and the Quantitative Research. From the study, it can be found that:

The Sangha has played the important role in developing community since the ancient time to maintain the Buddha-dhamma and to do for happiness of community. The relationship between the Sangha (monks) and Community has

always come together. The monks must conduct themselves well and preach the Buddha-dhamma to the citizen of the world. It can be said that the duties of the Sangha are the studying, propagating and assisting with several agencies coming for helping.

From the in-depth interview, it is found that Phradhamamangalajarn, the abbot of Wat Phradhatu Sri Chomtong Voravihara has taken the Buddha-dhamma for various activities to improve the quality of life of the community. The result of the public opinion on the Phradhamamangalajarn's role in developing the quality of life for Lumtai community is at the highest level as a whole. Considering 3 aspects, it can be mentioned that activities to improve the quality of life for Lumtai community is at the highest level; building and renovating Golden Teak Hall, Buddha Relics Building and good social activities. Next, making the temple as the center of improving the quality of life for the community is at the highest level; developing the temple to be beneficial to the community. Last, administrative management, welfare education supporting, and coordination to improve the quality of life for the community is at the highest level; supporting the community to receive information and planning as well.

Last but not the least, the problems and obstacles in this matter are that sometimes many participants attend the function but sometimes fewer people come and join the activity. The Sangha has the limited time to contact and coordinate because of the Sangha's obligations. Furthermore, the time of Sangha and the community is not simultaneous. Therefore, all organizations should cooperate seriously to reduce the negative impact of the current globalization that would happen to the people.